

GOIGS SEGARRENCES DEDICATS A SANT MAGÍ (I)

Josep M. Llobet i Portella

En un llibre escrit durant la primera meitat del segle XVIII pel prevere Bernat Vaquer, el qual entre els anys 1697 i 1739 va exercir com a rector a la parròquia de Vilagrasseta, s'hi troben cinc composicions en forma de goigs dedicades a sant Magí. Totes elles són anteriors a les edicions impreses que coneixem dels goigs segarrencs d'aquesta advocació¹.

La primera composició mostra una de les estructures més tradicionals: una tornada inicial de quatre versos, dotze estrofes de sis versos i una tornada final de quatre versos. Les cobles no porten escrita la retronxa o repetició. La rima és consonant i els versos són heptasíl·labs. Diverses versions d'aquesta composició foren editades posteriorment a Cervera.

El text d'aquesta composició, segons el llibre del rector de Vilagrasseta, és el següent:

Goigs del gloriós sant Magí

*Puis miragles cada-l dia
lo senyor obra per vós,
oïu al que en vós confia,
sant Magí molt gloriós.*

*La divina omnipotència
volgué que en esta montanya
de la alta Brufaganya
fésseu aspre penitència,*

¹ Hom pot veure: Josep M. Llobet i Portella, «Un llibre de cançons religioses del rector de Vilagrasseta (primera meitat del segle XVIII)», *Palestra Universitària*, 9 (1997), pàgs. 157-250.

*hont vos honra nit y dia
l'orde de Predicadors.
No volgué estar ocultada
llum tant clara en una cova,
predicàveu la lley nova
que Jesuchrist nos ha dada,
molta gent se convertia
dexant sos antichs errors.*

*Imperant Maximia,
de christians perseguidor,
altre qual ell per pretor,
a Tarragona envià;
foreu qual ovella pia
presentat al llop ferós.*

*Demanant-vos ell si éreu
aquell màgich encantador
rebelde al emperador,
christià só, responguéreu,
sols un Déu l'ànima mia
regonex per son espòs.*

*En la càrcel vos meteren,
hont greument vos afligiren,
mes los àngels vos obriren
y las cadenas romperen,
y tornàreu dreta via
a vostra cova gosós.
No trobant-vos, al instant
a vostra cova tornaren
y al torrent vos rossegaren,
las pedras ensangrentant;
vui la terra rosas cria
per hont passà-l vostre cos.*

*Al que us feyan tant gran mal,
vehent-los morir de sed,
traguéreu com a perfet
una font medecinal
que de tota malaltia
cura al que espera en vós.*

*Tornaren alt a la cova
y altra volta us arrestraren
fins assí, hont vos degollaren,
per a vós no dicha poca;
cristians, obra molt pia,
enterraren vostre cos.*

*Lo que pasrà tot lo món
que, als que varen intentar
de vèurer lo vostre cos,
la vista los vàreu llevar,
però luego la-ls tornàreu,
reclamant-vos, piadós.*

*Las donas que van de part
hi us reclaman de bon cor
los serviú de baluart,
mitigant-los la dolor;
las estèrils féu prenyadas
hi-ls donau lo fruit ditxós.
De pigota y de la rosa
sou singular advocat,
puis als que us han reclamat
ab voluntat fervorosa
los curau y, ab alegria,
visítan lo vostre cos.*

*Tots aquells que són trencats
hi us reclaman de bon cor
promptament réstan curats
hi u alcansau del senyor;
curàreu llurs malalties,
febres, cortanas, dolors.*

*Gosau ara victoriós
de Jesús, fill de Maria,
oïu al que en vós confia,
sant Magí molt gloriós.*

*V. Ora pro nobis, beate pater Magine.
R. Ut digni efficiamur, etc.*

Oremus

Presta, quesumus, etc.